

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,25 zł
Zapisać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-lam. 5 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel.106.

Kościan, 1 sierpnia 1925.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Wykaz

dotatkowo licencjonowanych stadników rozplodowych w pow. kościańskim w r. 1925.

L. b.	Imię i nazwisko właściciela stadnika	Miejsce zamieszkania włośc. stadnika wzgl. postępu stadn.	Opis rasy	Stadn. maść	Wiek	Wys. skoku	Uwagi
1	Michałkowski Stan.	Jerka	Pozn. nizin	czarno bestry	1 1/2	3. —	
2	Sobczyński	Zbęchy	"	"	2	3. —	
3	Bladocha	Bieżyn	krajowa	siwo-biały	1 1/2	3. —	siwy z białymi łatami.
4	Kirschstein	Wieszkowo	holenderska	czarno-biały	2 1/2	3. —	
5	"	"	Pozn. nizin.	czarno bestry	1 1/2	3. —	

Kościan, dnia 23. lipca 1925.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta
Cegiełka

L. dz. 2193/25 W. P.

W związku z odbywającą się obecnie reemigracją optantów polskich z Niemiec zwracam interesentom uwagę na konieczność zarejestrowania się w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy, o ile nie uzyskają natychmiast jakiegokolwiek zajęcia. Zarejestrowanie w tych wypadkach najpóźniej do końca pierwszego miesiąca licząc od dnia przekroczenia granicy nastąpić winno w celu uzyskania uprawnienia do pobierania świadczeń z Funduszu Bezrobocia na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 marca 1925 r. (Dz. U. Nr. 38, poz. 267). Przy rejestrowaniu się optanci winni przedłożyć poświadczenie z ostatniego miejsca zajęcia.

Kościan, dnia 25 lipca 1925 r.

Starosta:

w z.: Kaźmierowski, st. sekr. pow.

L. dz. 4800/25 — 12. —

Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego, dotyczące zarządzeń weterynaryjno-policyjnych z powodu zarazy płucnej bydła rogatego.

Z powodu zarazy płucnej bydła rogatego uznaje się całe terytorjum Województwa Poznańskiego za ob-

szar zapowietrzony względnie zagrożony zarazą płucną i na zasadzie §§ 17, 18 i nast. oraz § 78 oraz 79 niemieckiej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z 26 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 519) oraz odpowiednich przepisów wykonawczych Rady Zw. Rzeszy Niem. z 7 grudnia 1911 r. i (Dz. U. Rz. Niem. str. 4), tudzież postanowień wykonawczych Ministra Rolnictwa, Domen i Lasów z 1 maja 1912 r. (Dz. Urz. 105) zarządza się z upoważnienia Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i za zgodą odn. organ. roln. na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy celem powstrzymania dalszego jej szerzenia się, rychłego wykrycia ognisk zarazy i szybkiego jej stłumienia co następuje:

I. Ograniczenie wprowadzenia (przywozu i przypędu) oraz wyprowadzenia (wywozu i wypędu) bydła rogatego.

§ 1.

Wprowadzenie (przywóz, przypęd bydła rogatego) z terenu innych Województw Państwa Polskiego, wolnych od zarazy płucnej, t. j. niewyszczególnionych w zd. 1 i 2, o ile transport odbywa się bezpośrednio do Województwa Poznańskiego z ominięciem obszaru Województw, wznanych jako zapowietrzonych (§ 2 zd. 1), uzależnia się od przestrzegania następujących postanowień:

Przy transportach drogami kołowemi (pieszo lub wozem) bydło po przekroczeniu granicy Województwa Poznańskiego legitymowane być musi jednostkowemi świadectwami pochodzenia, wystawionemi przez właściwą władzę miejsca pochodzenia i piśmiennem zezwoleniem dotyczącej miejscowej władzy miejsca pochodzenia, stwierdzającym, że bydło nie podlega żadnym ograniczeniom z powodu jakiegokolwiek zarazy, objętej ustawą.

Świadectwo pochodzenia zawierać ma:

- a) dokładny opis bydłęcia, umożliwiający stwierdzenie jego tożsamości,
- b) poświadczenie, że wydane zostało celem wyprawdzenia zwierzęcia do obszaru Województwa Poznańskiego z ważnością 8-mio dniową, wliczając w to dzień wydania.

W świadectwie należy wymienić także miejscowość przeznaczenia miejscowość pochodzenia, wiek zwierzęcia oraz datę wydania świadectwa, pozatem opatrzyć je należy czytelnym podpisem (imię i nazwisko) wydającego świadectwo oraz pieczętkę odn. urzędu kompetentnego do wydawania świadectw pochodzenia.

O ile bydło nie jest wiezione kolejją lub statkiem, ma wprowadzający mieć zawsze przy sobie świadectwo na każdą sztukę. Świadectwo na bydło wiezione kolejją lub statkiem, należy dołączyć do listu przesyłkowego.

W obrębie tutejszego Województwa należy bydło tak prowadzić i zabezpieczyć, aby się nie mogło stykać z bydłem miejscowym. O ile jest przeznaczone na rzeź winno być odstawione wprost do zakładu rzeźnianego i poddane tam bezwarunkowo ubojowi, o ile zaś w innym celu, ma być odstawione wprost do miejsca przeznaczenia.

Odn. bydła wprowadzonego, przestrzegać należy wszelkich środków weterynaryjno-policyjnych, obowiązanych na obszarze Województwa Poznańskiego, a bydło to doprowadzone na miejsce przeznaczenia w przeciągu 48 godzin winne być zgłoszone i zapisane do miejscowego katastru bydła za doręczeniem odnośnemu urzędowi posiadanych legitymacyj zwierzęcia, a dokumenty legitymacyjne na bydło rogatę, przeznaczone na rzeź, winne najpóźniej przed ukończeniem badania mięsa być doręczone dotyczącemu urzędowemu badaczowi mięsa lub zarządowi rzeźni, który je unieważnia przez przekreślenie i przechowuje na przeciąg 1 roku, adnotując na jego odwrotnej stronie adres danej osoby, do której zwierzę w czasie uboju należało.

§ 2.

Wprowadzenie (przywóz — przypęd) bydła rogatego z Województwa zapowietrzonego zarazą płucną, tj. Województwa: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Nowogrodzkiego, Poleskiego, Warszawskiego lub Wołyńskiego uzależnia się od uprzednio uzyskanej piśmiennej zgody Wojewody Poznańskiego i od przestrzegania następujących warunków:

1) Odnosnie bydła przeznaczonego na bezpośrednią rzeź, transport odbyć się może tylko kolejją żelazną za uprzednią piśmienną zgodą miejscowej władzy policyjnej, miejsca przeznaczenia i przy telegraficznem uwiadomieniu tej miejscowej władzy policyjnej o załadowaniu transportu z podaniem przypuszczalnej daty przybycia transportu na stację przeznaczenia.

Bydło to musi być kryte świadectwem pochodzenia wystawionem przez właściwą władzę miejsca pochodzenia oraz zaświadczeniem zdrowia odn. państwowego lekarza weterynaryjnego. Świadectwo pochodzenia odpowiadać musi wymogom, podanym w § 1 ust. 3, a zaświadczenia zdrowia winno bezsprzecznie wynikać:

- a) że bydło to pochodzi z miejscowości lub nie stało w miejscowości, w której w ciągu ostatnich 6-ciu miesięcy panowała zaraza płucna i

- b) że bydło wyprowadzone, zostało przy załadowaniu na kolej żelazną lub przy wypędzaniu z dotychczasowego miejsca postoju zbadane przez państw. lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodjęzane o zarazę płucną;

- c) bydło to musi być przy wyładowaniu i po ubiciu zbadane przez państwowego lekarza weterynaryjnego i z kolei do zakładu rzeźnianego albo dowieszone wprost kolejją żelazną lub wozem. W ostatnim wypadku należy uniemożliwić wszelką styczność z miejscowym bydłem (konwoj. polic. na koszt stron);

- d) bydło rogatę, odpowiadające wymogom w punkcie a, b i c tego paragrafu, a nie przeznaczone na natychmiastową rzeź, wprowadzone być może tylko za osobnem piśmiennem zezwoleniem Wojewody Poznańskiego pod warunkiem, że na miejscu przeznaczenia poddane zostanie na koszt strony dozorowi weterynaryjno - policyjnemu na przeciąg 3 miesięcy, licząc od dnia wyładowania.

§ 3.

Dozór weterynaryjno - policyjny będzie przeprowadzony w następujący sposób:

1) Państwowy lekarz weterynaryjny przeprowadzi rejestrację wszystkich sztuk wprowadzonych, zarządzając znaczenie tychże wpaleniem znaku Z (Zaraza). Znaczenie ma być wykonane na lewem udzie lub odn. trwałym kolczykiem w prawem uchu.

2) Właściciel albo jego zastępca jest obowiązany:

- a) nie wprowadzać innego bydła do obory lub danej ubikacji, w której jest pomieszczone bydło, będące pod dozorem policyjnym;

- b) nie wprowadzać bydła, będącego pod dozorem policyjnym, do innych obór lub ubikacji bez uprzedniego zezwolenia miejsc. władzy policyjnej;

- c) nie oddawać na rzeź bydła, będącego pod dozorem policyjnym bez uprzedniego zezwolenia miejscowej władzy policyjnej;

- d) zapobiec, aby obce bydło na jego dziedziniec nie mogło się przedostać;

- e) natychmiast donieść miejscowej władzy policyjnej jeśliby nastąpiła śmierć lub wystąpiły podejrzone objawy chorobowe u jakiegokolwiek bydłęcia, znajdującego się w zagrodzie, w obrębie której znajdują się sztuki, będące pod dozorem policyjnym.

3) w nagłym wypadku może być bydło, będące pod dozorem policyjnym, poddane rzezi z konieczności, lecz należy natychmiast zawiadomić o tem miejscową władzę policyjną.

4) Na doniesienie o wystąpieniu podejrzanym objawów choroby albo o nastąpieniu śmierci lub dokonanej rzezi z konieczności, miejscowa władza policyjna obowiązana jest spowodować urzędowe zbadanie sztuki przez państwowego lekarza weterynaryjnego; badanie takie musi nastąpić także i w wypadku rzezi za pozwoleniem policji.

5) Oddanie na rzeź bydła rogatego, będącego pod dozorem policyjnym, może być dozwolone przez miejscową władzę policyjną pod następującymi warunkami i przy zachowaniu następujących środków ostrożności:

- a) zwierzęta będą doprowadzone do rzeźni przez drogi nieuczęszczane przez bydło użytkowe, w razie zaś niemożności wykonania tego warunku że będą dowieszone na wozach;

- b) przy transportach z użyciem kolei, zwierzęta z zagrody do stacji załadowniczej będą dowieszone na wozach, jak również i ze stacji wyładowniczej do rzeźni. W tym wypadku winna władza policyjna porozumieć się z władzami kolejowemi, aby bydło transportowane nie zetknęło się z bydłem obcym,

ewtl. należy przez przydzielenie konwoju policyjnego zapobiec temu;

- c) miejscowa władza policyjna miejsca uboju winna być w porę zawiadomioną o zamierzonym transporcie zwierząt; do zawiadomienia obowiązana jest władza zezwalająca na transport;
- d) ubój w rzeźniach, nie stojących pod stałym dozorem lekarza weterynaryjnego może odbyć się tylko pod nadzorem organu policyjnego;
- e) w każdym wypadku uboju takich zwierząt winien państwowy lekarz weterynaryjny stwierdzić, czy i które zwierzęta były obciążone zarazą płucną i w razie pozytywnym postąpić w myśl ustaw i przepisów, obowiązujących przy wybuchu zarazy płucnej.

Bydlę wprowadzone z ominięciem powyższych postanowień, gdziekolwiek będzie napotkane, ma być zatrzymane, umieszczone w zupełnym odosobnieniu, zbadane na koszt właściciela przez dotyczącego pow. lekarza weterynaryjnego lub traktowane jako bydlę niepewnego pochodzenia, a w razie ujawnienia się danych uzasadniających podejrzenie o zarazę albo o zarażenie się, zarządzić jego zabicie na koszt i niebezpieczeństwo właściciela (posiadacza) bez odszkodowania z funduszków publicznych na zasadzie § 191 V. A. V. G.

§ 4.

Z obrębu Województwa Poznańskiego do obszaru innych Województw wolno wyprowadzać bydlę rogate tylko kolejami żelaznymi, albo podwodami, opatrzone jednostkowymi świadectwami pochodzenia, wydanymi według obowiązujących przepisów (II) i to:

- a) bydlę rogate, przeznaczone na ubój, tylko do rzeźni, połączonych szynami z torem kolejowym, a więc do rzeźni w Grudziądzu, Toruniu, Katowicach, Tarn. Górach, Pszczynie, Rudzie, Mysłowicach, Łodzi, Lwowie i Krakowie, celem bezwarunkowego uboju tamże jak najrychlej i na warunkach, jakie tamże przepisują;
- b) bydlę hodowlane i użytkowe tylko za osobnym pozwoleniem kierownika walki z zarazą płucną w tutejszem Województwie i przy zachowaniu warunków, które przepisze.

Nieodzownym jednak warunkiem do uzyskania takiego pozwolenia, jest wykazanie się pismem Województwa, do którego ma być bydlę wprowadzone, stwierdzającym, że się zgadza na zamierzone wprowadzenie. Lekarz weterynaryjny, interwenjujący przy badaniu, ma sprawdzić stan zdrowia bydła, ważność świadectw pochodzenia, zanotować na nich wynik badania oraz, o ile chodzi o bydlę wspomniane pod a, że jest przeznaczone na ubój w rzeźni w

Powyższe zarządzenie nie ogranicza w niczem przewozu bydła rogatego kolejami żelaznymi przez obszar Województwa Poznańskiego bez wyładowania, przeładowania lub doładowania lub karmienia wzgl. gojenia w sposób, mogący jakkolwiek bezpośrednio lub pośrednio mieć styczność z bydlęciem innym.

II. Legitymowanie bydła rogatego świadectwami pochodzenia.

§ 5.

1) Na obszarze całego Województwa Poznańskiego każde bydlę rogate bez względu na wiek

- a) prowadzone (pędzone, wiezione, niesione) na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp.;
- b) opuszczające miejsce pobytu celem wprowadzenia do innej gminy lub uboju, bez względu na cel wyprowadzenia;
- c) nie mające stałego miejsca pobytu, tudzież bydlę handlarzy, znajdujące się w obrębie handlowym;

d) przewożone koleją żelazną lub statkiem, musi być zaopatrzone w świadectwo pochodzenia, wydane podług wzoru A.

2) Świadectwa pochodzenia wydaje dotyczący sołtys (naczelnik obszaru dworskiego), w miastach zaś kierownik Magistratu, a w Bydgoszczy i w Poznaniu Komisarjaty policyjne.

3) Świadectwa pochodzenia w regule wolno wydawać tylko na bydlę miejscowe i to tylko na przepisanych drukach, pobranych z Województwa za zwrotem kosztów nakładu i przesyłki.

4) Na każdą sztukę bydła rogatego należy wydać osobne świadectwo pochodzenia, na cielęta ssące, będące przy matce, w wieku do 2 tygodni, wystarczy stosowne zaznaczenie na świadectwie matki.

5) Świadectwa pochodzenia nie wolno wydać ani brać:

- a) jeżeli bydlę podlega obserwacji policyjnej, zarządzonej ze względów weterynaryjno-policyjnych;
- b) jeżeli u bydła dają się dostrzec podejrzanе objawy zachorowania lub wewnętrznego lub oznaki jakiegokolwiek zaraźliwej choroby, a zwłaszcza zarazy płucnej;
- c) jeżeli uprawniony do wydawania świadectw pochodzenia wzgl. żądający świadectw pochodzenia dowiedział się w jakikolwiek sposób o pojawieniu się zarazy u bydła rogatego, albo o podejrzanym wypadku zachorowania lub padnięcia bydła w gminie (miejscowości) na chorobę, przenoszącą się na bydlę rogate dopóty, dopóki władza policyjna nie zarządzi co innego;
- d) jeżeli właściwa władza policyjna zakazała osobnym zarządzeniem wydawania świadectw pochodzenia.

6) Bezpośrednio przed wydaniem świadectwa pochodzenia winien organ uprawniony do wydawania takich świadectw przekonać się o zdrowiu nie tylko bydła, na które ma być wydane świadectwo, ale i o zdrowiu całego pogłowia w zagrodzie, a to albo osobiście, albo przez wywiad.

Niestosowanie się do przepisów 5 lub 6 pociąga za sobą ukaranie tak osoby uprawnionej do wydawania świadectw pochodzenia, jak i posiadacza bydła dotyczącego.

7) Druki na świadectwa pochodzenia będą wydawane uprawnionym do wydawania tych świadectw w formie zeszytów sznurowanych, zawierających każdy 100 kartek. (Wzór A.)

8) Oba formularze, wydrukowane na kartce zeszytu, należy wypełnić równobrzmiąco i dokładnie i zaopatrzyć liczbą bieżącą, lewy ma pozostać w zeszycie, a prawy odcina się i po umieszczeniu na nim pieczęci urzędowej i wyraźnego podpisu wydaje się stronie.

9) Wydający świadectwa pochodzenia (sołtys itd.) ma przechować zeszyty pod zamknięciem i jest odpowiedzialnym za każde nadużycie lub zaniedbanie co do postępowania z temi zeszytami. Ma on każdy zużyty zeszyt wręczyć dotyczącemu Komisarzowi obwodowemu, w Bydgoszczy Magistratowi (Urząd Policyjny), w Poznaniu Miejskiemu Urzędowi Policyjnemu, a w zamian zaś nabyć u odnośnego odbiorcy zeszyt nowy i to w ten sposób, aby w regule nie miał u siebie więcej, aniżeli dwa zeszyty, tj. jeden rozpoczęty a drugi zapasowy. Odbiorca (Komisarz obwodowy itd.) ma zużyte zeszyty układać według gmin i przechować przez jeden rok, a potem odstawić do Starostwa celem postąpienia analogicznie, jak z wyszkartowanymi aktami. Zużyte zeszyty, odstawione wprost do Miejskiego Urzędu Policyjnego, mają być składane i przechowywane tam w sposób przepisany dla Komisarzy obwodowych.

10) Świadczenia pochodzenia są ważne 10 dni, wliczając dzień wydania.

11) W razie wydania nowego świadectwa na podstawie starego świadectwa pochodzenia należy uwidocznić to na nowym świadectwie pochodzenia, podając liczbę bieżącą, miejscowość i datę wydania starego świadectwa, na starym zaś zanotować datę wydania i liczbę porządkową nowego świadectwa pochodzenia i przechować je przez (1) jeden rok.

12) Bydłęcia rogatego nieopatrzonego przepisaniem świadectwem pochodzenia, nie wolno pod żadnym pozorem doprowadzić ani dopuścić na targ, jarmark, wystawę, pokaz, przetarg itp., ani do przewozu koleją lub statkiem. Takie zwierzę, gdziekolwiek będzie napatkane, ma być zatrzymane, postawione zawsze w zupełnym odosobnieniu, poddane na koszt posiadacza zbadaniu właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego i dopiero, gdy zostanie uznane za niepodważalne indywidualnego stanu zdrowia, a po przeprowadzeniu dochodzeń co do jego pochodzenia, należy nań wydać świadectwo pochodzenia, zanotować na nowym świadectwie, co zaszło i dopuścić do obrotu w ramach obowiązujących przepisów.

13) Za świadectwo pochodzenia (formularz i połączone z wydaniem czynności) uiszczyć ma strona do rąk wydającego należytość w wysokości podanej każdym razem na formularzu świadectwa pochodzenia (10 gr).

14) Na bydło rogate, używane w zaprzęgach wzgl. wypędzane na pastwiska poza obszarem gminy, dopuszczane są długotrwałe paszporty z walorem 6 mies., wystawione przez miejscową władzę policyjną według załączonego wzoru. Okoliczność ta zaznaczona być musi w katastrze bydła z zaznaczeniem daty wystawienia paszportu, które transportujący bydło zawsze mieć musi przy sobie i okazać na żądanie organom policyjnym. O ile bydło takie wyprowadzone być ma w celu pod 1. podanym, należy zwrócić paszport właściwemu naczelnikowi gminy celem otrzymania świadectwa pochodzenia.

III. Znaczenie bydła rogatego.

§ 6.

Na całym obszarze Województwa Poznańskiego każda sztuka bydła rogatego, na którą się wystawiło świadectwo zdrowia dla wywozu ich koleją na stałe lub czasowo, i każda sztuka doprowadzona na targ, musi być opatrzona na koszt strony marką uszną na lewym uchu, a w braku ucha lewego na uchu prawym. O ile bydlę jest znaczone trwałym kolczykiem, nie podlega ponownemu znaczeniu. Numer marki usznej odnotowuje interwenjujący powiatowy lekarz weterynaryjny w świadectwie pochodzenia, o ile nie został już z urzędu zapisany i notuje w osobnej swej ewidencji. (Wzór D.)

Urzędowej marki usznej wzgl. kolczyka zarejestrowanego urzędowo w świadectwie pochodzenia nie wolno odjąć lub uszkodzić, zanim zwierzę nie osiągnie swego miejsca przeznaczenia, o ile nie jest się do tego upoważniony. Tyczy się to przede wszystkim posiadacza bydłęcia, który jest w pierwszej linii odpowiedzialnym za wszelkie nadużycia itp. od chwili nałożenia lub zarejestrowania marki. Obowiązany jest on przedstawić bydło i udzielić bezpłatnie żądanej pomocy do przeznaczenia bydła, a nadto, jeżeli bydlę zgubi znak uszny, winien zgłosić to zaraz najpóźniej do 48 godzin celem zanotowania tego w świadectwie pochodzenia przez odnośnego urzędnika uprawnionego do wydawania świadectw pochodzenia lub świadectw zdrowia. Nałożenie nowej marki może nastąpić na podstawie urzędowego sprawdzenia na uchu, że istotnie bydlę było oznaczone marką uszną i po odpowiednim zaznaczeniu

tego faktu w dokumencie legitymacyjnym zwierzęcia. Nowy kolczyk należy założyć na uchu prawym, o ile bydlę pierwszą markę miało w uchu lewym.

Wyjątek od kolczykowania stanowią cielęta nie starsze nad 2 tygodnie (brak paczków rogowych wzgl. zgrubienia w skórze w miejscu rogów).

Zużyte wskutek uboju znaczki uszne (marki) należy oddawać zaraz i to w rzeźniach, pozostających pod kierownictwem lekarzy weterynaryjnych tymże, zaś gdzieindziej właściwym badaczom mięsa, którzy winny je przechować w sposób wykluczający nadużycia.

Co do dalszego postąpienia z markami użytymi zarządzi Województwo w swoim czasie.

IV. Kataster bydła rogatego.

§ 7.

1) Na całym obszarze Województwa Poznańskiego należy w każdej gminie (mieście) i obszarze dworskim założyć i prowadzić w ewidencji kataster bydła rogatego według dołączonego wzoru B. (Wzór B.)

2) Druki, potrzebne na kataster bydła rogatego, wydawane będą bezpłatnie. Ktoby jednak czy to przez lekkomyślność, czy też przez niedbalstwo itp., spowodował niezdatność do użytku takiego druku (katastru), obowiązany jest ponieść kosztą sprawienia nowych druków (katastru).

3) Obowiązek założenia i prowadzenia w ewidencji katastru bydła rogatego nakłada się po wsiach na sołtysów i naczelników obszarów dworskich, w miastach na zarządy miejskie, w Bydgoszczy i w Poznaniu na Komisariaty policyjne.

4) Kataster bydła należy założyć w kształcie zeszytu ewentualnie książki, przeznaczając dla każdego posiadacza bydła odpowiednią ilość stronnic, obliczoną na 3 lata, stronnice zaopatrzyć bieżąciami (porządkowymi) liczbami. Ilość kartek i stronnic ma być stwierdzona na zeszyt przez właściwego Komisarza obwodowego, w Bydgoszczy i Poznaniu przez Magistrat (Urząd policyjny). Po zupełnym zużyciu formularzy, zawartych w zeszyt, należy go zaopatrzyć na ostatniej stronie uwagą:

„Zakończono“

....., dnia 192.....
(nazwa miejscowości)

(Pieczęć urzędowa)

Prowadzący kataster:
(nazwisko)

a istniejący w tym czasie stan bydła rogatego w miejscowości tej wpisać skrupulatnie do nowego zeszytu i przedstawić stary oraz nowy zeszyt przynależnemu Komisarzowi obwodowemu, w Bydgoszczy i Poznaniu Magistratowi (Urząd policyjny), celem stwierdzenia prawdziwości przeniesienia na obu zeszytach, poczem prowadzący w ewidencji kataster przechowa zeszyt użyty jeszcze przez 5 lat.

(Ciąg dalszy nastąpi.)